

L'Ignasi i les Santes zilencioses

Capgròs[®]
Matoró i Maresma

Pau Montserrat

Il·lustracions: Beni Dosrius

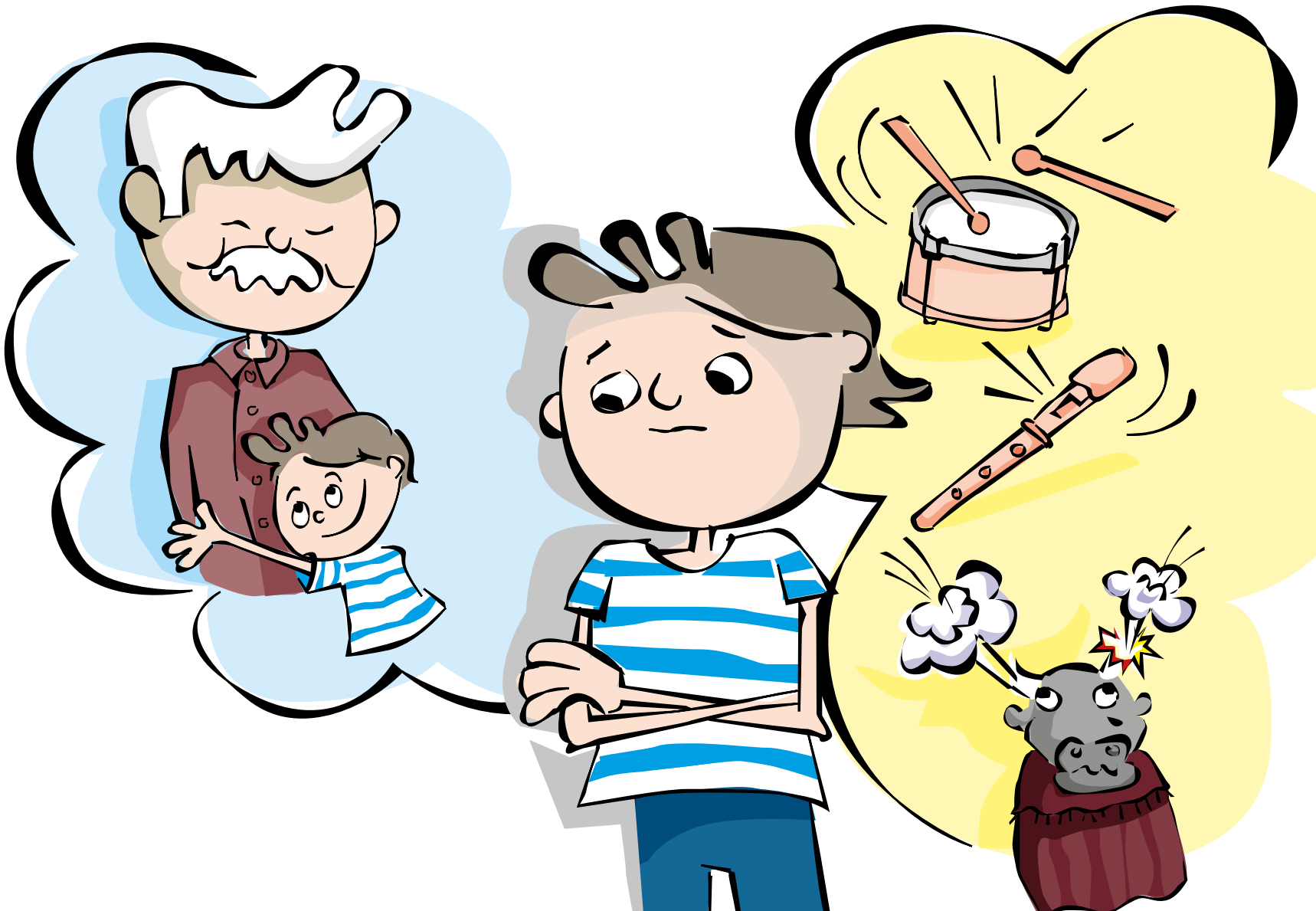
Patrocina
GEMA pediatria

L'Ignasi vivia en un món de silencis i de gestos. Feia tant de temps, que ja se l'havia fet seu. De l'avi, en comptes dels ulls verds i l'optimisme, havia heretat la sordesa i la tossuderia.

A casa el volien convèncer perquè es posés un aparell per poder sentir sons. Però ell volia ser com el seu avi. L'avi no n'havia portat d'aquestes coses i havia estat molt feliç. Li havia ensenyat a contar fins a quinze amb la veu i també a signar. L'Ignasi vivia content en el seu món. Només dues coses l'entristien, que l'avi ja no hi fos i que a Mataró se celebressin unes Santes tan sonores.

Per l'Ignasi, eren unes festes sorolloses on no hi havia lloc per a gent com ell. A casa sabien que no s'hi trobava a gust, per això, quan els pares li proposaven d'anar amb ells a les Havaneres, no insistien massa i ell s'escapolia cap al Parc Central. Anava fins a la «Font del Negrito». Allà no hi havia mai ningú i podia pensar tranquil. Hi havia passat moltes tardes amb l'avi.

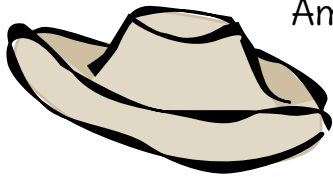

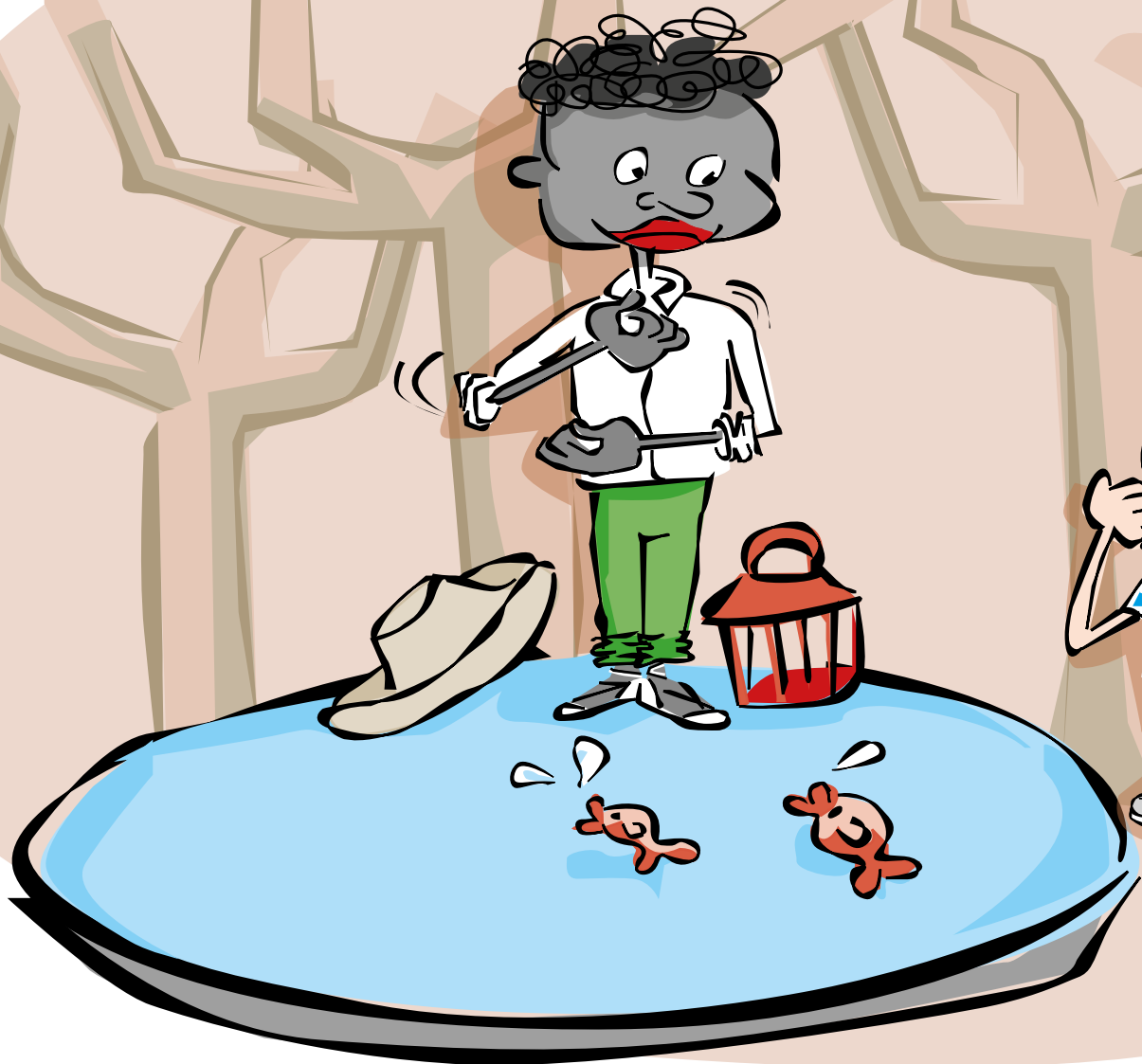
Mentre tocava l'aigua amb la mà, va notar com si l'estàtua s'hagués mogut. La primera reacció va ser tapar-se per evitar el cop, però res va colpejar-lo. El peu de l'estàtua li va tocar suaument l'espatlla. Ell va alçar la vista. La figura havia deixat a terra el barret de palla i la gàbia i es va posar a signar. Com podia ser? Les estàtues són immòbils i allò que el va deixar més parat, va ser que conegués la LSC (Llengua Catalana dels Signes).

—Hola! Soc l'Assim. Tu ets l'Ignasi, oi?

Amb els ulls oberts de bat a bat, només va aconseguir assentir amb el cap. Va mirar al voltant.

Algú li estava fent una broma i movia l'escultura amb un estrany mecanisme? S'ho va mirar bé. Fins i tot va allargar la mà fins a tocar-li el braç.

-
- I com és que saps signar en català? Qui t'ha dit com em dic?
- Em pensava que et sorprendria més que em pogués moure. Sé moltes coses de tu, me les explicava el teu avi. Érem molt amics.
- Va ser ell qui em va ensenyar a signar.
- A casa, sempre m'han dit que no parli amb desconeguts —
 li va etzibar desconfiat—.
- Tenen raó. També t'han dit que vagis amb ells a les Havaneres i no
 els has volgut acompanyar.
- No puc sentir les Havaneres. No sé tu, però jo soc sord —
 va dir enfurrunyat.
- Jo tampoc suportó les Havaneres, per altres motius.
- Em recorden com ens tractaven els indians que van tornar de Cuba;
 bé, això és una altra història.
- I què vols de mi?
- Que visquis les Santes amb serenor. Sense amagar-te.
 Gaudeix de les festes i comparteix-les amb els amics.

L'Ignasi tenia pocs amics. Només en tenia tres. Tot i que ells no eren sords, havien après a signar algunes paraules i sabien l'alfabet dactilològic de la llengua dels signes. Sempre li parlaven mirant-lo a la cara, perquè ell pogués llegir-los els llavis. També havien après a llegir els d'ell. L'Ignasi sempre es queixava que no sentia els petards, ni les campanes de Santa Maria, ni podia ballar al ritme de la música. Durant les Santes, la Júlia, en Hassan i l'Oriol havien intentat de tot per tal que ell no se sentís exclòs i, al final, havien optat per deixar que s'aïllés durant aquella setmana.

—Tu creus que passejant sol, arreglaràs alguna cosa? Mira'm, Ignasi, soc una estàtua i estic content de ser on soc. Tinc una font per a mi, un barret de palla per si toca molt el sol. Veus aquesta gàbia? Abans hi havia coloms. No m'agradava que estiguessin tancats a dintre. Vaig obrir la porteta i els vaig deixar lliures. Ara em sento molt millor. I tu? Per què no fas res per divertir-te durant les Santes.

—I què vols que faci?

—Parla amb en Robafaves, ell segur que trobarà una solució.

—Ell també m'entendrà?

—Més del que et penses.

De cop l'Assim, va tornar a agafar la gàbia i el barret de palla i es va quedar quiet. L'Ignasi no va entendre la seva reacció fins que va veure una parella que passejava per allà mirant-los de cua d'ull.

Va estar rumiant el què li havia dit l'Assim durant tota la nit.

L'endemà va seguir els gegants cap a la Crida. Va observar com l'alcalde feia el pregó. Intentava llegir-li els llavis, però la multitud no ho permetia. Això el va frustrar.

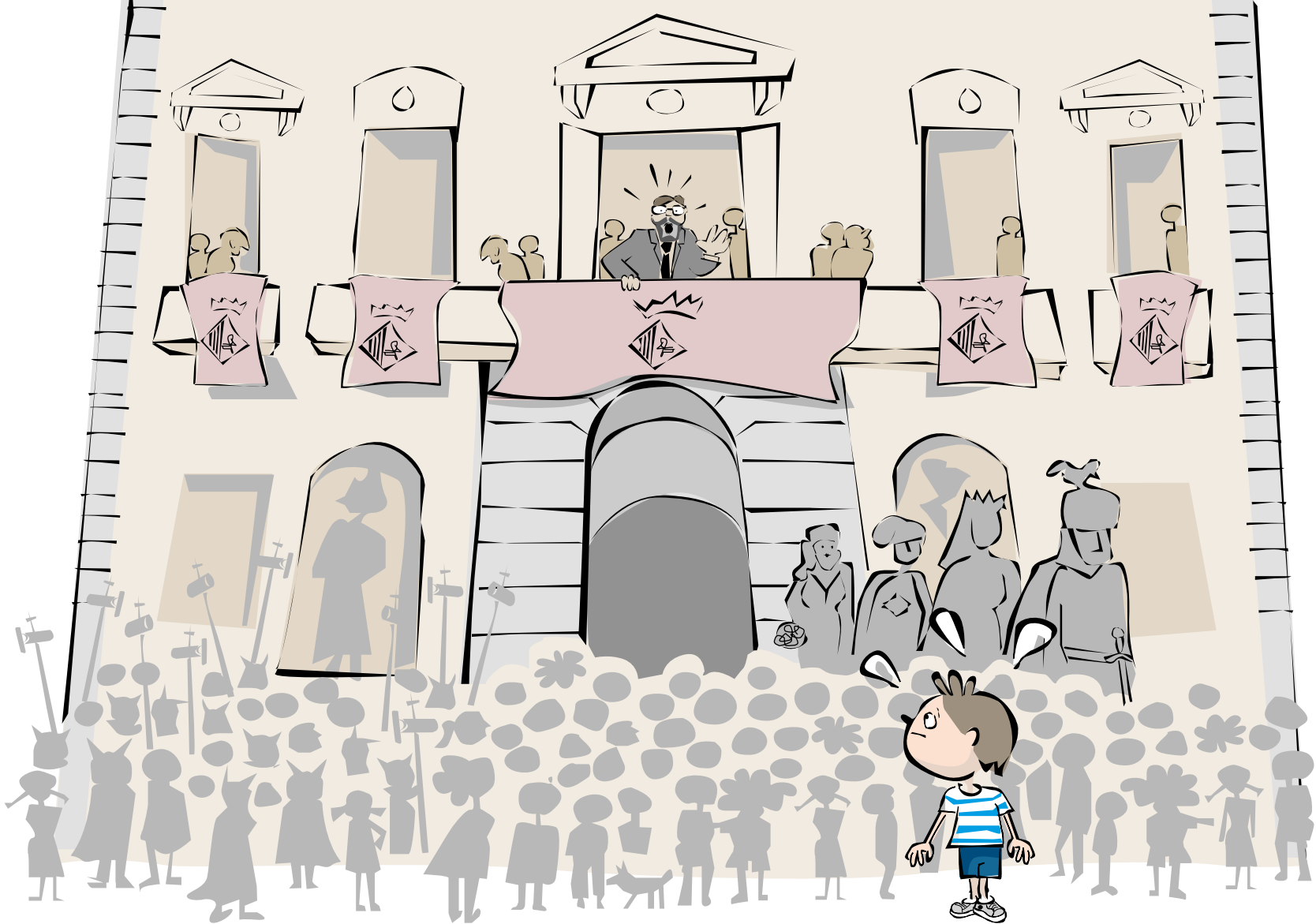
Va decidir tornar al Parc abans que s'omplís de gent. Allà l'Assim el va renyar.

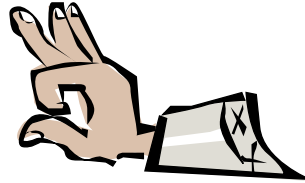
—Encara no has anat a veure en Robafaves?

—Hi havia massa gent!—es va excusar.

—Ves-hi ara! Els gegants són a l'Ajuntament i la gent ha tornat cap a casa.

A contracor i ben empipat, es va dirigir cap a l'Ajuntament. Quan es va quedar sol amb les figures, li va signar a en Robafaves el seu problema: que no oïa els flabiols ni els tamborins i, per tant, no s'atrevia a ballar mentre baixaven la Riera. En Robafaves, també signava. L'entristia que se sentís fora de lloc. Li va manifestar que en Maneló era sord, i mai havien deixat que se sentís exclòs. La Toneta li marcava els passos i el ritme quan ballaven. En parlaria amb la Geganta, ella segur que sabia com fer-ho. Mentre l'Ignasi, tot cofoi, tornava cap a casa, va veure en Hassan, l'Oriol i la Júlia que corrien cap a ell. El van agafar de les mans i el van portar

cap a l'Ajuntament. Hi havia la família Robafaves a l'entrada. Tan bon punt van arribar l'Ignasi i els seus amics, tota la gent que estava allà contaven fins a 15, mentre s'anaven ajupint, després feien un salt i estiraven els braços. I tornaven a començar. L'Ignasi es va emocionar. Se sentia part del grup. Els seus amics estaven entusiasmats de passar unes Santes amb ell. En un dels moments que la gent es va ajupir, ell es va quedar dret per respirar una mica. Va adonar-se que hi havia una altra persona que no s'havia ajupit. Era l'Assim amb el barret de palla, la camisa blanca i els pantalons verds que el saludava des de l'altre cantó de la Riera i li picava l'ullet.

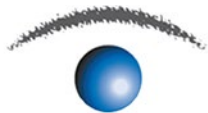

Patrocina:

GEMA pediatria

Tel. 93 796 44 44 · www.gemasl.com
C/Sant Cugat, 50 Mataró

Col.laboren:

Clínica Badia d'Oftalmologia

Carrer Barcelona, 12-14, 3r
08301 Mataró
Tel. 937 904 994
www.clinicabadia.com

Ronda Alfons X el Savi, 191
Mataró
Tel. 93 796 12 73
● PeixateriaLauri
@peixateria_lauri

C/ la Riera, 13-15, 1r
Mataró
Tel. 937 55 09 81
www.inlinguamataro.com/

C/ Sant Frances d'Assís 16, 1r
Mataró · Tel. 93 796 45 05
info@matfis.com
www.matfis.com

C/ La Riera, 91
Mataró
Tel. 937 90 32 25
www.granjacaralt.com

C/ Iluro, 5-7
Mataró
Tel. 93 798 02 55
www.kblanguage.com

Inspirar | Educar | Estimar

C/ la Riera, 58, 60
Mataró
Tel. 937 90 10 53
www.cordemariamataro.cat

DENTALSTAR

Centre Comercial Carrefour
Cabrera N-II, km 644
Tel. 93 595 52 37
695 029 569
www.dentalstar.es

C/ Torrent de les Piques, 56
Mataró
Tel. 661 32 38 46
@gardendelhort

SecondBest

C/ Miquel Biada, 117
Mataró
Tel. 93 128 44 41
www.secondbest.es